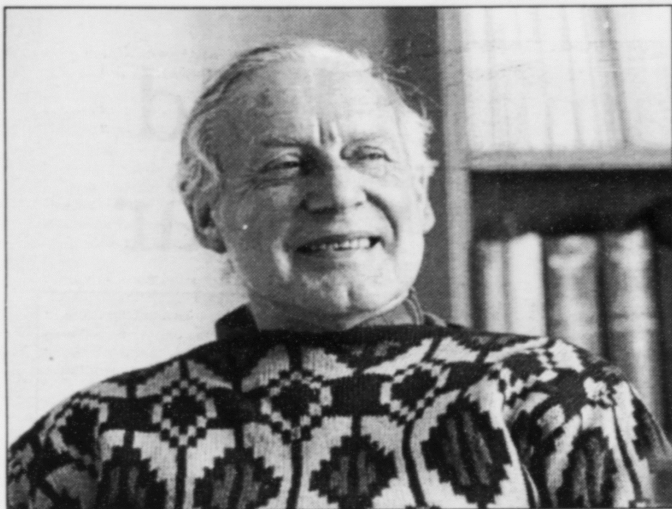

Tá ungfólk oftast eru tey, sum eru atvoldin til ógvusligu ferðsluóhappini, ræddust vit víkuskiftini, tá flestu skaðarnir hendu, sigur Óli Mikkelsen.

Niðurgangstiðrnar bættu um hetta, men tíverri vindur tað uppá seg aftur. Nú skínur lakkið á nýggju bilinum langa leið, og fleiri ungfólk koma inn aftur í ferðslumyndina, sigur Óli Mikkelsen og leggur dent á, at vandi er á ferð.

Angraði tú ongantíð, at tú fór heimaftur, tá hugsað verður um ófýrðarligu arbeiðsumstøðurnar á Landsjúkrahúsinum seinastu árin?

Tað hoyrir til á einum arbeiðsplássi, at tað knirkar eitt sindur, fyri at fáa tingini í rættlag. Feilurin á Landsjúkrahúsinum er, at eingin fær hesi viðurskiftini upp á pláss, sigur Óli Mikkelsen. Tá eg var í Álborg, vóru ikki nógvir serkønir læknar á mínum øki, og boð vóru eisini eftir mær har, men eg valdi at fara heimaftur, og eg eri fyri so vítt nøgdur við míni arbeiðsár her.

Samstarvið er versnað munandi

Sjálvandi - tað velst eisini um, hvat onnur meta um tað. Eg fari kortini frá við góðari samvitsku, tí eg havi ikki gjørt nakað, sum eg ikki kann standa við, sigur Óli eitt sindur drálandi.

Jú, hann hevur onkuntíð mælt til loysnir, sum ikki vóru fylgdar.

Samstarvið er versnað javnt gjøgnum árin. Í mínum eygum er tað ein fylgja av,

at víti kki hava nóg búgvna politiska skipan. Tað hevur verið ein forðan - bæði fyri at karmarnir hjá Landsjúkrahúsnum fingi loyvi at arbeiðsklímiað slapp at ganga skeiva vegin, sigur Óli.

Stutt frá demokrati - til anarki

Hava politikararnir ábyrgduna av trupulleikunum á Landsjúkrahúsnum?

Arbeiðslagið í Føroyum er soleiðis, at bert ein bólkur røpar nóg hart, her hann sitt ígjøgnum. Tá eru vit fjarin frá demokratiska stýrisskipanini til anarki, svarar Óli.

Tað er ikki bert í læknayrkinum, at hetta er so. Vit hoyra eisini fiskimenn røpa um stórra kvotur o.s.fr., og so leggur sektin á stovnsrøktina.

Tá sjúkrasysturarnar í fjór heyst fóru í ólógligu verkfall, sluppu tær snikkaleysar frá hesum. Hevði tað hent aðrastaðni, fingi tær bót ella uppsøgn, um tær ikki fóru aftur til arbeiðis.

Í Føroyum fingi tær sín vilja við ólógligum verkfalli, fyri at endavenda niðurstøðuni í DIOS-kanninini, við tí úrsliti, at nú eru arbeiðsumstøðurnar á Landsjúkrahúsnum verri enn frammanundan, sigur Óli Mikkelsen.

Hvat skal til fyri at venda óhepnu gongdini?

Um tær broytingar, sum eru lagdar upp til landsstýrið, við bygnaðarbroytingunum og ráðharrastýri, fáa loyvi at virka, so er vón fyri

Eingin útbúgvingarstuðul varð latin, tá Óli Mikkelsen fór niður at lesa til lækna, og tí fór hann í summarfrítíðini til skips, fyri at vinna sær nøkur oyru. Orsøkin til at hann var góðkendur millum sjófélkið var helst, at hann var uppvaksin í báti og kendur við fiskiskap

framman, sigur Óli.

Politikarar halda seg hava skil fyri øllum

Hetta er ein nýggj støða, sum skal innarbeiðast. Um tað verður verri ella betur velst um, hvørt politikararnir, sum higartil hava hildið seg havt skil fyri øllum, geva skipanini ein kjans.

Bygnaðarbroytingarnar og nýggja skipanin hevur bert liv lagað, um embætisverkið fær loyvi at búast.

Eydnast tað, so er tað eitt stig á røttu leiðini. Tí er demokratið so vandamikilið, tá tað ikki virkar, sigur Óli Mikkelsen.

Hann hevur altíð havt livandi áhuga fyri samfelagsmálum á nógvum ymsum økjum, men nú arbeiðið er um at vera liðugt, og hann er komin so mikið upp í árin - hann verður sjeyti í juni - heldur Óli Mikkelsen ikki, at ein skal seta sær ov høg mál.

Hann hevur bát og er íðin veidumaður, umframt at hann hevur urtagarð o.s. at takast við heima, so hann fer ikki at keða seg.

Valari fylt 80 ár

Jeg eri valari og heitt er mitt blóð uppi í valinum mín vögga stóð har havi eg droymt undir sóleyganum hvussu herligt í valinum tað er.

Jú, Anna Olsen hjá Magdalenu, hon er veruligur valari og hevur livað har øll árin, sum nú eru blivin heili áttati, ein høgur aldur.

Anna er hon sum tann 30. april bleiv 80 ár, og við tað at hon ikki er heima henda stóra dag hennara, hon er hjá dóttur sínari í Danmark, so vil eg á henda hátt minnast og heilsa tær, tí eg havi so nógv at takka tær fyri.

Bæði persónliga og á annan hátt havi nógv sum skuldi verið borið fram á einum slíkum degi, og yvir fyri eini persónligheit sum tú Anna er.

Eg takki tær fyri tað sum tú var og framvegis er fyri meg í tí arbeiði sum er mitt, tí tú var kassameistari hjá Tvøroyrar kommunu øll tey mongu árin, sum eg sum býráðsformaður hevði ábyrgd av teimum viðurskiftum sum vóru har, og við einari álitisvinnu sum Annu á Kommunukontórinum, við henni undir lið, stóð væl til, og tað takki eg tær fyri í dag.

Anna var kassameistari á kommunuskrivstovuni í mong ár og røkti hetta starv við tí áliti sum kravdist. Tað vóru ikki nógvir pengar at ráða yvir, so væl var at fara um, og tað bleiv gjørt.

Tú Anna hevur verið ein hollur stuðul, og at tú eisini hevur verið stuðul Javnaðarflokksins og sum umboð okkara har fleiri skeið verið valt umboð í skúlanevndini, sigur ikki so lítið um trúfesti títt, og at tú og tín familja eru stuðul javnaðarflokksins er ikki so lógdi, tí tað eru í ár júst liðin 75 ár, síðani Fiskepigernes Fagforening var stovnað, og sum eg so mangan havi sagt og skrivað, so eru týðulig prógv fyri, hvat hetta felagið hevur havt fyri tey, sum her høvdu hendur sínar at líta á.

Stovnanin av hesum megnarfelag bleiv gjørd í heimi tínum í Valinum, tí stovnarin var mamma tín Magdalena hjá einkjuni, sum eisini bleiv fyrsti formaður felagsins, tað vil siga, at tú Anna var fimm ára gomul, tá hetta bragdið bleiv fram, og vit vita, at tú og tit hava merkt, hvat tað ehvur kostað at seta seg á odda fyri at bota um støðuna hjá teimum, sum vóru á samfelagsins niðastu rók. Men sjálvt um stríðið bleiv hart, so gekk tann rætta vegin, tær og tínari familju fyri at takka.

Góða Anna takk fyri eitt langt og trúfast vinarlag, eg vil ynskja tær eitt blátt livs-

kvöld.

Tín familja hevur ritað tykkara navn í hesar klettur, tað kann ikki talast um kvinnurørslur ella fakfelagstiltøk uttan at tykkara navn verður nevnt.

Tað kann ikki talast um trúfesti og samanhold uttan at vendast má til tey, sum tóku tey tungastu tøkini, ikki bara sær sjálvum til bata, men fyri heildina.

Óg tøkini blivu tikin í heimi tykkara í Valinum.

Tað var í arbeiðaraheiminum hjá tykkum tey veruligu tøkini vórðu tikin til gagns fyri tað úti arbeiðandi

mammuna.

Tað vóru tær úti arbeiðandi mammurnar, sum tóku hendur saman, og har var tað einki lið sum sveik.

Tá talan verður um javnstøðu, so er at minnast til, at fiskagenturnar á Tvøroyri, tær lögdu lunnar undir kvinnurørsluna her á landi.

Óg tú Anna hevur livað við hesum, tí sum sagt tað vóru tit sum lögdu støðið, tú kann hyggja aftur á eitt virkið og innihaldsríkt liv.

Góða Anna, hjartaliga til-

lukkun.

Sverre Midjord

Tað krevur dirvi tað kravdi mót tá slóðarin á odda fremst standa skal tín mamma setti skjótil á so væl stovnssetti felagið sum setti fram bötti um arbeiðsumstøður, hon vann á niðastu rók fiskagentuarbeiði lá Magdalena tók røður í hond fyri betri sømdir at fá Stovnssetti Fiskepigernes fagforening við eitt fakfelagsbragð størsta stig Tann týðning hetta felag hevur gjørt fiskagentuarbeiði á ovastu rók hevur ført vit minnast hesar kvinnur vit æra teimum verður settur ein minnisvarði Anna og tit systkin merktu stríðið var ágangur sum hevur styrkt, hvør sær tú var bara fimm ár, tá hetta hendi kvinnurnar sitt lívsmynstur vendi tín móður á odda, einki var spart setti sær mál, væl var vart takksemi er ikki sjónligt, ritað tað er við sterkum stavum, skrivað tað er tit fylgdu kósini, bóru at tí varða sum móður tín og kvinnurnar settu, ein æra bygdu skip, lögdu lunnar, arbeiði til øll fyrsti trolarin Leivur Øssurson skip og før søgan er goymd í fjøllum sum randa Tvøroyrar fjørð.

Sverre Midjord

